

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 17C/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115218448
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1115218448.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom JUDr. René Miltákom v právnej veci žalobcu: S. G., J.. XX. XX. XXXX, X. Č.. XXX, XXX XX X., štátny občan SR, zastúpeného: JUDr. Lucia Anovčinová, Štefánikova č. 5, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova č. 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, o určenie neplatnosti zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.609,07 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.609,07 Eur od 02. 12. 2014 do zaplataenia a to v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 289,33 Eur a to v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

VI. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Bratislava II dňa 01. 12. 2014 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 08. 07. 2015 domáhal, aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28. 01. 2011, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.609,07 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby, a aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 289,33 Eur do zaplataenia.

2. Súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci samej a to výsluchom procesných strán a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazných prostriedkov.

3. Žalobca uviedol, že dňa 28. 01. 2011 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere a to na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 26. 01. 2011. Zo žiadosti je zrejmé, že v bode 1. je označený žalovaný ako veriteľ, v bode 2. je svojimi osobnými údajmi označený žalobca, body 3. a 4. neboli vyplnené, inak mohli obsahovať údaje o spoludlžníkovi 1./ a spoludlžníkovi 2./ . Bod 5. žiadosti obsahuje údaj o požadovanom revolvingovom úvere. Z tohto bodu vyplýva, že žalobca ako dlžník žiadal žalovaného ako veriteľa o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok: Poskytnutá čiastka úveru 1.500 Eur, splatnosť úveru pri počte 42 splátok ku 24 dňu v mesiaci, mesačná splátka vo

výške 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník uhradiť 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver v % 70,01, ročná úroková sadzba úveru v % 70,01, priemerná RPMN za úver v % 44,57, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.228,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu v % 76,21, účel čerpania úveru - zariadenie domácnosti. Podstatne iným písmom už boli vyplnené údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sú obsiahnuté v bode 6. žiadosti, v ktorej sú vyplnené údaje ako v bode 5., avšak RPMN za úver v % je 65,35, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v percentách je 70,01 %, navyše je uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania vo výške 9 %. V zmysle bodu 7. žiadosti dlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu, obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere, na zadnej strane tejto žiadosti, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o úvere je zrejmé, že výška úveru predstavovala 1.500 Eur so splatnosťou 42 mesiacov s tým, že výška mesačnej splátky úveru bola 80,37 Eur splatná vždy k 24-temu dňu v mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky bol dňa 24. 03. 2011, dátum splatnosti poslednej splátky bol dňa 24. 08. 2014, RPMN predstavovala 65,35 %, priemerná RPMN bola 44,57 %, schválená výška revolvingu 902,92 Eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 Eur, predpokladaná RPMN po vykonaní revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, celková čiastka na úhradu predstavovala 3.375,54 Eur, odplata za poskytnutie služby 215,75 Eur, ročná úroková sadzba 70,01 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Okrem toho žalobca a žalovaný uzavreli rozhodcovskú zmluvu č. 8500002377 zo dňa 28. 01. 2011, v rámci ktorej bolo v bode 5. ustanovené, že spory budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred slovenským arbitrážnym súdom alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, výber bude na strane, ktorá podá žalobný návrh. Z prehľadu platieb úveru č. 8500002377 ku dňu 20. 10. 2014 bolo zrejmé, že žalobca od žalovaného obdržal 1.284,25 Eur. Žalobca v 33 platbách uhradil spolu sumu 2.893,32 Eur. Žalobca poukázal na skutočnosť, že údaje o RPMN v bode 5. predmetnej žiadosti - zmluvy, ktorú možno považovať za akceptáciu alebo za návrh zmluvy, kde výška RPMN za úver je uvedená 70,01 %, nie je totožný s akceptáciou žiadosti v bode 6. zmluvy/žiadosti, kde výška RPMN za úver je uvedená 65,35 %. Následne v oznámení je RPMN uvedená vo výške 65,35 %. S poukazom na ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 44 ods. 1, 2, žalobca považuje ustanovenia z dojedanej zmluvy v časti RPMN za neplatné, nakoľko obsahoval zmenu v údajoch o RPMN, pričom takýto písomný prejav, ktorým sa zmenila výška RPMN je potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobcu nebol urobený žiaden ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že žalobca akceptoval RPMN vo výške, ktorá bola určená v prejave žalovaného zo dňa 28. 01. 2011. Žalobca má za to, že výška RPMN 70,01 % je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko odplata poskytnutého úveru podstatne prevyšuje obvyklú odplatu v bankách. Podľa údajov voľne dostupných na stránke www.nbs.sk v januári 2011 boli úrokové miery úverov za spotrebiteľské úvery vo výške 15,07 %. Výška úroku podľa úverovej zmluvy podstatne prevyšuje odplatu, požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch viac ako 4-násobne. Žalobca má za to, že zmluva o úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko nebola dodržaná jej základná náležitosť, spočívajúca v neuvedení výšky, v počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v neuvedení poradia, v ktorom sa splátky mali priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z.). Žalobca taktiež uviedol, že výška RPMN stanovená v oznámení sa nezhoduje s realitou, nakoľko podľa výpočtov je RPMN 92,98 % a nie neuvádzaných 65,35 %. Podľa názoru žalobcu tak žalovaný nesprávne uviedol RPMN v jeho neprospech ako spotrebiteľa, preto sa úver má považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/). Žalobca má za to, že dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v bode 14 zmluvných dojednaní sú neplatné, nakoľko nie sú datované a neboli podpísané spotrebiteľom, čím nebola splnená podmienka dodržania písomnej formy uzatvorenia zmluvy (§ 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 40 ods. 1 OZ). Dojednanie v bode 13.2 obsahuje odkaz na dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca nemá k dispozícii a nevie, či ju podpisoval, avšak z opatrnosti uviedol, že toto dojednanie je neplatné jednak pre absenciu písomnej formy a jednak je v rozpore s ust. § 551 OZ, v zmysle ktorého zrážky zo mzdy možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky a teda nie je možné zabezpečovať budúcu pohľadávku. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj ust. bodu 2.4 zmluvných dojednaní, nakoľko sa neprípustne prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa. Žalobca navyše žiadny vyplnený formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere neobdržal. Rozhodcovská zmluva je neplatná, nakoľko nebola individuálne dojednaná a osobitne vymienená. Žalobcovi bolo predložených viac dokumentov na podpis, medzi ktorými bola aj rozhodcovská zmluva, ktorú si žalobca osobitne

nevymienil. Zo strany veriteľa mu nebolo vysvetlené, čo rozhodcovská zmluva znamená a aké dôsledky má uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Z tlačiva rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že ide o formulárovú zmluvu, pričom žalobca nijako nemohol ovplyvniť jej obsah. Neplatnosť rozhodcovskej zmluvy spočíva v tom, že mu bránila uplatniť vec na štátnom súde, ak veriteľ skôr podá žalobu na rozhodcovskom súde a tým núti dlžníka riešiť v tomto prípade vec iba v rozhodcovskom konaní. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na ust. Občianskeho zákonníka, účinných ku dňu uzavretia zmluvy najmä na ust. § 52 OZ, 53 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, ods. 6 OZ, ust. § 40, § 44 OZ, článok 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS, ďalej poukázal na ust. § 1 ods. 1, 2, 8, § 2 písm. a, b, d, g, § 7 ods. 1, 2, § 9 a § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. Žalobca mal za to, že predmetnú zmluvu o úvere je potrebné podrobiť kontrole aj z hľadiska zákona č. 250/2007 Z. z. Z uvedeného dôvodu mu podľa jeho názoru vzniklo vo vzťahu k žalovanému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na ust. § 451 ods. 1 OZ, nakoľko finančné prostriedky zo zmluvy o úvere boli nadrámeč istiny prijaté bez právneho dôvodu resp. došlo k plneniu z neplatného právneho úkonu. Žalobca si taktiež uplatnil aj zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 10 % zo sumy, ktorú zaplatil, čo činí 289,33 Eur a to z dôvodu, že porušenie jeho práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť mu ujmu ako spotrebiteľovi. Žalovaný je podnikateľ v oblasti spotrebiteľských úverov a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný vedel a mal vedieť, aké sú právne hranice pri stanovovaní zmluvných podmienok, nemal uvádzať spotrebiteľa do omylu, rovnako ho nemal poškodzovať. Žalobca na základe toho, že úver spolu s úrokmi nestíhal splácať, sa začal čím ďalej tým viac zadlžovať ďalšími úvermi aj u iných nebankových subjektov. S tým súvisí aj nižšia kvalita života žalobcu a stále prítomný stres. Žalobca poukázal aj na doložku protiprávneho konania žalovaného a dosah na kvalitu života žalobcu. Svoj nárok odôvodnil aj s poukazom na rozsudky súdneho dvora ES a EÚ vo veci C-16805 zo dňa 26.10.2006, vo veci 243/08 zo dňa 04. 06. 2009. Žalobca uviedol, že súčasne s podaním tejto žaloby podal ďalšiu žalobu, týkajúcu sa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500002379 zo dňa 28. 01. 2011 s tým, že dal na zváženie súdu postup podľa § 112 ods. 1 OSP.

4. Z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 26. 03. 2015 (č. I. 34-40) vyplýva, že žalobca v súvislosti s vyjadrením o nedosiahnutí dohody o hodnote RPMN neuviedol, z čoho vychádzal, keďže tento údaj sa nenavrhuje a nedojednáva v zmysle ust. § 44 a nasl. OZ. Určuje sa na základe iných údajov, ktoré môžu a sú výsledkom dohody medzi stranami. Obdobne ani údaj o kontrolnom orgáne ako povinná náležitosť zmluvy sa nenavrhuje, ale akceptuje ako objektívny fakt, to isté aj údaj o RPMN a pod. V bode 5. formuláru - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaj uvedený v žiadosti, údajom predpokladaným. Tento údaj a všetky tieto údaje v bode 5. však nevymedzuje predmet zmluvy, lebo ten je až obsahom bodu 6., kde sa uvádza presný údaj o RPMN úveru. Vzhľadom na povahu zmluvy /ako revolvingovej/ a vstupné hodnoty, počítané podľa vzorca pre určenie RPMN, však opätovne a logicky nie je možné deklarovať RPMN pre prípad poskytnutia revolvingu, lebo v čase uzavretia zmluvy sa nevie, či bude poskytnutý a kedy resp. o úvere sa to vie a preto sa uvádza v bode 6. už presný údaj o RPMN. Preto nie je možné hovoriť, že došlo k odmietnutiu návrhu na uzavretie zmluvy. Pre výpočet RPMN majú význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver, nie je údaj o dátume vyplatenia úveru známy. Tým sa stane až pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj o RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu, keďže ani žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Ostatné údaje, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN, sú a boli rovnaké, teda nezmenila sa ani výška celkových nákladov, ani suma úveru, ani počet splátok, ani dátum splatnosti splátok. Vzhľadom na uvedené je žalovaný toho názoru, že zmluva obsahuje údaj o RPMN. Jedná sa o údaj, ktorý je časovým vyjadrením celkových nákladov, spojených so spotrebiteľským úverom. Ich výška je v návrhu na uzavretie zmluvy nazvanej žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a v jeho prijatí zhodnou. Údaje o RPMN je percentuálnym vyjadrením týchto nákladov, kde sa zohľadňuje práve časový faktor /dátum splatnosti prvej splátky, počet dní medzi vyplatením úveru a pod./ Práve s ohľadom na spôsob konštituovania zmluvného vzťahu je potrebné konštatovať, že časové vyjadrenie celkových nákladov v podobe nižšej RPMN, ako je uvedená v návrhu, nie je takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ust. § 44 ods. 2 OZ. Ohľadom tvrdenia o nesprávnom výpočte RPMN, žalovaný v prílohe vyjadrenia doručil súdu rozpis vzorca určeného pre výpočet a to tak, ako to ustanovuje zákon. Žalovaný taktiež namietol tvrdenie žalobcu, ktoré sa týkalo posudzovania výšky odplaty za úver, ktorého poskytnutie bolo dojednané v zmluve o úvere. Tento údaj bol vyslovene upravený a to v ust. § 53 ods. 6 OZ. Toto ustanovenie je lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam, ako sú dobré mravy. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že odplaty za

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe spotrebiteľskej zmluvy sa neporovnávajú len s odplatami bánk. Žalobca neoznačil v žalobe žiadne zákonné ustanovenie, o ktoré opiera svoju argumentáciu. Podľa názoru žalovaného, odplatu v dohodnutej zmluve nie je možné porovnávať s úrokovými sadzbami bánk, inak by zákonodarca zvolil riešenie, že by namiesto finančného trhu použil pojem „bankový sektor“, „odplata bánk“ a pod. Okrem toho zákonodarca vyslovene určil aj to, že pri porovnávaní sa majú zobrať do úvahy najmä finančná situácia spotrebiteľa, spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo však žalobca v podanej žalobe nerešpektoval. Žalovaný namietol aj tvrdenia žalobcu o tom, kedy by zmluva nemala obsahovať výšku, termíny a výšky splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, nakoľko zmluva obsahuje počet splátok, ich výšku a termíny ich splatnosti. Tvrdenie o povinnom rozpisovaní splátky, nemá oporu v žiadnom zákone a pri systematickom výklade zák. č. 129/2010 Z. z. je možné konštatovať, že by sa poprel význam a uplatnenie iných jeho ustanovení. V prvom rade je potrebné uviesť to, že ani znenie právnej normy nehovorí o uvádzaní počtu, termínov a výšky splátok úrokov, splátok istiny, splátok ostatných poplatkov. Výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 odporuje aj iné ust. zákona a to napríklad o výpočte RPMN podľa príslušných zákonných ustanovení, ktoré sa uplatňujú na výpočet RPMN. Platí, že pri výpočte sa berie do úvahy výška dohodnutej splátky. Logicky tak zákon predpokladá, že ide o sumu podľa § 9 ods. 2 písm. k), keďže výpočet sa realizuje z údajov, podľa zmluvného vzťahu platného v čase jeho uzavretia. Ak by malo platiť, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) spočíva v uvedení splátky istiny, splátky úroku, splátky iných poplatkov, potom vzniká legitímna otázka, ktoré ustanovenie ukladá žalovanému uvádzať zmluve popri údajnom rozpise splátky istiny, úroku a iných poplatkoch ešte aj ich celkový súčet tzn. sumu, vyjadrujúcu súčet splátky istiny, splátky úroku a splátky prípadne iných poplatkov. Žiadne ust. teda neuvádza povinnosť samostatne uvádzať aj súčet rozdelenej splátky. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu ohľadne zmluvných pokút žalovaný uviedol, že mu nie je zrejмый dôvod, pre ktorý žalobca uvádza tvrdenia, popierajúce písomnú formu zmluvných dojednaní. Žalobca obdržal rovnopis zmluvy o úvere, z ktorého vyhotovenia vyplýva, že zmluvné dojednania nepredstavujú oddelený dokument. V zmysle ust. OZ je zachovaná požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. V tomto prípade je nesporné, že zmluvné dojednania tvoria aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere. Tieto dojednania sa nachádzajú v tej istej listine ako zmluva samotná a preto podpis zmluvy je aj podpisom zmluvných dojednaní. Keďže listina je podpísaná, potom je zachovaná aj písomná forma pre dojednanie o zmluvnej pokute. Argument o nemožnosti zabezpečovať budúcu pohľadávku dohodou o zrážkach zo mzdy je vecne neaktuálny a po právnej stránke nedôvodný. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, žalovaný uviedol, že sa jednalo o samostatný právny úkon. K jeho uzavretiu došlo v súvislosti s uzavretím zmluvy o úvere. Nešlo ale o predpoklad alebo podmienku vzniku úverového vzťahu, čo jednoznačne vyplýva nielen z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z právnych dôsledkov a účinkov jej bodu 7. Samostatnosť rozhodcovskej zmluvy je daná nielen tým, že zmluvné strany uzatvárajú rozhodcovskú zmluvu ako samostatný úkon a na osobitnej listine. Ak žalovaný t.j. veriteľ nemohol ovplyvniť ani vznik rozhodcovskej zmluvy, ale ani jej trvanie, potom je logické, že rozhodcovská zmluva nemohla byť z jeho strany považovaná za podmienku pre vznik úveru. Konanie žalobcu v tomto smere žalovaný považoval za rozporné s dobrými mravmi. Akceptácia domnienky žalobcu, že on ako spotrebiteľ by mal byť chránený pred dôsledkami jeho vlastného, slobodne a dobrovoľne vykonaného konania, by bola v priamom rozpore nielen s vnútroštátnou úpravou, ale aj s únijnou úpravou. Pokiaľ žalobca namieta uzavretie rozhodcovskej zmluvy, žalovaný uviedol, že žalobca podal návrh na uzavretie zmluvy s podmienkami, za ktorých bol úver schválený. Žalobca teda v návrhu sám požadoval úver za daných podmienok. Po schválení úveru a prijatí peňazí mal žalobca možnosť od zmluvy aj odstúpiť a to v lehote 14 dní od jej uzavretia. Napriek tomu tak neurobil. Spochybňovanie vlastného konania a dovolávanie sa prospěchu z toho, je postupom v rozpore so zákonom a tiež v rozpore s dobrými mravmi a to s poukazom na ust. § 53 ods. 2 OZ. Žalobca nemusel na uzavretie rozhodcovskej zmluvy vôbec pristúpiť, resp. v dohodnutej lehote mohol od nej odstúpiť. Vlastným úkonom teda nielen mohol, ale aj ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na uznesenia KS v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31. 01. 2014, uznesenie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10. 12. 2013. Podľa názoru žalovaného rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. Nárok na finančné zadostučinenie v sume 289,33 Eur nemá oporu v zákone. Žalovaný taktiež vzniesol voči žalobnému návrhu aj námietku premlčania.

5. Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 17. 04. 2015 (č. l. 43-45) vyplýva, že k naplneniu účelu, uvedeného v ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2011 Z. z. nemôže učiniť zadost' zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto

čiastkovej položky), čo je práve dôkazom zvýšenej pozornosti, venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa či zmluvu uzavrie zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť. Taktiež by mal byť spotrebiteľ informovaný, akú celkovú sumu istiny má ešte v konkrétnom čase splácania uhradiť. Dojednania, zakladajúce právo na zmluvnú pokutu nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (§ 544 OZ, ide o zabezpečovací prostriedok, ktorý možno dohodnúť len písomne). Samotná zmluva neobsahuje náležitosti o zmluvnej pokute. Je upravená iba v zmluvných dojednaniach, ktoré sú pripravené vopred a spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť ich obsah. Z tohto dôvodu takéto ust. vopred pripravené dodávateľom treba považovať za nekalú zmluvnú podmienku a to aj s poukazom na článok 3 smernice rady 93/13/EHS. To isté platí aj pre ustanovenie v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou, ktorá nebola medzi zmluvnými stranami individuálne dojednaná. V súvislosti s námietkou premlčania žalobca uviedol, že objektívna premlčacia doba predstavuje 10 rokov. Tu žalobca poukázal na to, že žalovaný v rámci podnikateľskej činnosti poskytuje úvery z vlastných zdrojov a to od roku 2003. Vzhľadom na túto skutočnosť, je žalovaný povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou, pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Ak žalovaný neobhájiteľne poskytol žalobcovi úver, pri ktorom dohoda o výške úrokov presahovala mieru úrokov, poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy viac ako 4-násobne, je zrejme, že išlo o úmyselné konanie v rozpore s dobrými mravmi.

6. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 01. 03. 2016 uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným dve zmluvy o poskytnutie úveru. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere je z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Žalobca je držaný v právnej neistote ohľadom skutočnej výšky dlhu, ak by nebola vyslovená neplatnosť zmluvy. Žalovaný by sa mohol domáhať v rozhodcovskom konaní splnenia dlžnej sumy tak, ako sa to už domáhal v príslušnom rozhodcovskom konaní, ktoré bolo zastavené. Žalobca uviedol, že o svojom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa dozvedel pol roka pred podaním žaloby, keď v TV pozeral súdnu sieň, kde sa práve riešila obdobná zmluva o revolvingovom úvere. V súvislosti s neprijateľnými podmienkami žalobca poukázal na bod 7 žaloby t.j. dojednanie o zrážkach zo mzdy uvedené v bode 13.2, bod 2.4 zmluvných dojednaní, ktorým sa nepripustne prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa, celú rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola samostatne uzavretá, bod 6, kde je uvedené dojednanie o RPMN a o ročnej úrokovej sadzbe v spojení s bodom 5 a bod 14, v ktorom je obsiahnuté dojednanie o zmluvnej pokute. Žalobca uviedol, že poslednú splátku uhradil dňa 22. 08. 2014 a uplatnil si bezdôvodné obohatenie vo výške 1.609,07 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou 2.893,32 Eur, ktorú zaplatil žalobca žalovanému a sumou 1.284,25 Eur, ktorú žalovaný reálne poskytol žalobcovi.

7. Žalobca na pojednávaní dňa 14. 02. 2017 uviedol, že úver si zobral, lebo potreboval peniaze na domácnosť, nakoľko potreboval nové spotrebiče pre rodinu. Bol v zlej finančnej situácii, nebol vyplatený fakturačne, potreboval peniaze na vedenie domácnosti. Pokiaľ ide o žalovaného, keď mu bola predstavená jeho ponuka, nevidel v tom nič zlé, ale až časom prišiel na to, že to nebolo výhodné. O žalovanom sa dozvedel z letáku, ktorý dostal do schránky. V tom letáku bola výhodná ponuka pôžičky pre živnostníkov. V tej chvíli potreboval peniaze. Ponuka sa týkala sumy od 5.000 do 10.000 Eur. Pôžičku nebolo potrebné zdokladovať. Žalobca v tej chvíli potreboval cca 5.000 Eur. Pokiaľ ide o prehodnotenie tejto ponuky, s manželkou sa neradil, urobil to poza jej chrbát, až neskôr jej povedal o tejto pôžičke. Jeho úmysel spočíval v tom, že nevedel utiahnuť domácnosť, skrátka potreboval peniaze. Jeho finančná situácia ho prinútila k tomu, aby zavolať na telefónne číslo, ktoré bolo uvedené na letáku a to behom dvoch týždňov od nájdenia letáku v schránke. Keď zavolať na telefónne číslo, tak sa ho pýtali, akú má predstavu o výške úveru. Uviedol, že má záujem o 5.000,- Eur a oni ho odporučili určitému predajcovi na pobočku v Malackách. Bolo to niekde pri stanici, na ulici Staničná. Termín si cez telefón nedohodol, iba to, že má zájsť na tú pobočku. Na pobočke sa nachádzali dvaja zamestnanci, nejaký pán a nejaká pani. Tá pani si ho zobrala do vedľajšej miestnosti. On jej povedal svoju predstavu o výške, ona mu povedala, že mu vedia ponúknuť 4.200,- Eur, avšak na dve zmluvy. Ona mu povedala, že mu to nachystá na schválenie s tým, že v priebehu dvoch troch dní mu volali, že to má schválené, že môže prísť to podpísať. Pokiaľ ide o tú pani, volala sa Zlatica, ale na priezvisko si nepamätá. Tá pani si zisťovala, či je zamestnaný. Žalobca jej uviedol, že bol zamestnaný vo firme Brose s.r.o. ako montážnik. Tej pani stačilo predložiť, že je v tej firme zamestnaný tri mesiace. Vie, že oni si to telefonicky preverovali a zisťovali si, či v tom čase bol naozaj zamestnaný v tej firme.

Taktiež si vypýtala občiansky preukaz, aj vodičský preukaz, chcela dva doklady totožnosti. Taktiež sa pýtala, na aký účel potrebuje peniaze. Uviedol, že pre domácnosť. Či si tá pani preverovala jeho stav, či je ženatý ohľadom uvedenia ďalšieho spoludlžníka v zmluve, na to si fakt nepamätá. On jej uviedol, že chce zobrať úver na seba. S tou pani komunikoval tak do 10 minút, celá debata netrvala dlho. V rámci tejto debaty ho tá pani neinformovala o výške RPMN resp. o výške úrokovej sadzby, uvedené riešili až na druhom stretnutí. Následne ho telefonicky informovali o schválení úveru vo výške cca do 5.000 Eur. Či to bolo v sume 4.600 alebo 4.700 na to si nepamätá. Následne išiel druhýkrát na pobočku žalovaného v Malackách. Druhýkrát sa opäť stretol s tou istou pani Zlaticou. Opäť išli do vedľajšej miestnosti, kde boli sami. Na stole boli položené zmluvy. Až vtedy mu povedala, že to nemôžu dať do jednej zmluvy, že to musia rozdeliť do dvoch zmlúv. Tam mu povedala výšku splátky t.j. jedna splátka predstavovala sumu 70,- Eur a druhá cca 84,- Eur. Dokopy to vychádzalo na sumu 150,- Eur mesačne plus mínus. Pokiaľ ide o výšku úroku, o tom ho tá pani neoboznámila, jedine čo mu uviedla, že v prípade neschopnosti splácania úveru môže toto oddialiť na tri mesiace. Nebolo mi vysvetlené, že je tam nejaká rozhodcovská zmluva, ani RPMN. Tie zmluvy mu ukázala, pred ním ich otvárala a listovala. Uvádžala mu, že tu sa nachádza rozpis splátok. Tie zmluvy mu dala do ruky, mohol si ich pozrieť, prečítať. Čas na prečítanie zmlúv mu tá pani poskytla. Výhrady voči zmluvám nemal. V podstate nerozumel, čo je tam napísané. Ona mu vysvetlila len tie mesačné splátky a ukázala mu, kde má tie zmluvy podpísať. Keďže tie peniaze v tej chvíli potreboval, zmluvy podpísal. Poštou mu potom prišlo jedno vyhotovenie tých zmlúv vrátane rozpisu splátok tzn. došli mu obe zmluvy vrátane rozpisu splátok. Či tam boli aj nejaké VOP, to neriešil, na to si nepamätá. Okolo tej zmluvy mu maximálne povedala len to, že má právo na oddialenie splátok v dobe troch mesiacov, avšak pokiaľ ide o oboznámenie sa s VOP, na to si nepamätá. Dva dni po podpise zmluvy mu došli peniaze na účet. Úver riadne splácal. Problém so splácaním nastal v čase cca dva roky po poskytnutí úveru. Pokiaľ má vedomosť, úver doposiaľ nie je celý splatený. Úver prestali splácať, lebo si myslí, že istina je zaplatená. Úver prestali splácať pred podaním žaloby. Keď prestali splácať, začali od žalovaného chodiť výzvy, či už písomné alebo telefonické. Nechceli nič počuť o tom, že nebudú splácať, že si majú niekde požičať, boli nepríjemní. Nevedeli sa s nimi dohodnúť, tak to začali riešiť cestou advokáta. Žalobca tiež uviedol, že cca pol roka dozadu prišli k nim pred rodinný dom dve ženy, ktoré sa nepredstavili, len otvorili dvere a povedali, že zháňajú pána G., že je dlžný peniaze. Taktiež nemali informáciu, že táto vec je na súde. Tie ženy si chceli pofotiť dom, chceli vymáhať peniaze. Tie ženy mu nepovedali, aká je výška dlžnej sumy. Žalobca im povedal, že je to celé v riešení. Pokiaľ ide o žalovaného myslí, že mu došlo niečo od nejakého rozhodcu, že má niečo zaplatiť, nepamätá si presne, čo presne mu prišlo, či výzva alebo rozhodnutie. Uvedené následne začali riešiť cez právnikov. Nemá vedomosť o tom, že by začala nejaká exekúcia voči jeho osobe v tejto veci. Úver splácal jednak vkladom a jednak prevodom, pokiaľ ide o presnú sumu, ktorú doposiaľ uhradil, to z hlavy nevedel uviesť. Pokiaľ ide o tie ženy, čo ku nemu prišli, keď im uviedol, že podal voči žalovanému žalobu, tak uviedli, že túto vedomosť nemajú, začali sa medzi sebou hádať, že ich o tom nikto neupovedomil. Tie ženy uviedli, že sú od nejakej vymáhačskej spoločnosti, ale názov si nepamätá. Nedali mu na seba žiaden kontakt, žiadnu vizitku. Keď sa dozvedeli, že je to na súde, boli nahnevané, otočili sa a odišli preč, pričom uviedli, že zbytočne šli za ním. Žalobca tiež uviedol, že má 40 rokov, má ukončené stredné odborné vzdelanie v odbore tesár. Je ženatý od roku 1999, má tri deti vo veku 17, 16 a 8 rokov. Pracuje ako živnostník, sám pre seba, ale aj pre firmu. Žalobca tiež uviedol, že o úver nepožiadaval v banke, nakoľko na účte nemal nič, takže v banke by pravdepodobne nič nedostal a tiež si nepamätal, či žalovaný žiadal od neho výpis z jeho účtu. Žalobca mal vedomosť o tom, že nebankovky nevyžadujú toľko dokladov, ako v prípade poskytnutia úveru z banky. Bolo mu jasné, že úrokové sadzby pri poskytnutí úveru sú pri nebankovkách vyššie, ale že to bude také extrémne vysoké to mu jasné nebolo. Žalobca tiež uviedol, že sa zaviazal splácať úver na tri roky, pričom neriešil koľko dokopy zaplatí žalovanému počas celej doby trvania úverového vzťahu, nakoľko potreboval peniaze. K uzatvoreniu zmluvy ho nikto nenútil, úver si zobral z dôvodu finančnej situácie. Ohľadom ďalších záväzkov žalobca uviedol, že mal záväzok vo vzťahu k Štátnemu fondu rozvoja bývania. Mal tam pôžičku vo výške 700 000,- Sk so splátkou 3 000,- Sk mesačne, pričom úver riadne splácal. Ďalej mali hypotéku od SLSP vo výške cca 600 000,- Sk. Mesačne tam splácali nejakých 3 500,- Sk, so splácaním hypotéky v tom čase nebol žiaden problém. Taktiež v čase poskytnutia úveru mal záväzok voči inej nebankovke Provident. Tam mal pôžičku 700 Eur, tam každý týždeň splácal 20 Eur. S nebankovkou Provident mal v tom čase problém, nakoľko tých 20 Eur riadne a včas nesplácal, avšak peňažné prostriedky zo strany Profi Credit Slovakia nepoužil na pokrytie výdavkov, pokiaľ ide o záväzok voči Provident. Medzičasom však došlo k splateniu pôžičky voči Provident. Ďalej mal záväzok voči Home Credit vo výške 4 000 Eur, mesačne splácal 100 Eur, tiež tam boli problémy so splácaním, ale čo mohli, to uhradili. V tej chvíli na splátky nemali nič. Ten Home Credit nesplácali, avšak medzičasom pôžičku s Home Creditu už vyplatili. V súčasnom období spláca

iba pôžičku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania a hypotéku so SLSP preniesli do Prima banky t.j. prefinancovali ju. Túto hypotéku riadne spláca. Žalobca uviedol, že aj voči subjektom Provident s.r.o. a Home Credit s.ro. podali žaloby. O Providente sa už rozhodlo, vyhrali súd, resp. mimosúdne sa dohodli. Viedlo sa to na OS BA II, z tohto dôvodu žalobu zobrali späť. Pokiaľ ide o Home Credit tam žaloba nešla, dohodli sa mimosúdne. Vo vzťahu k Provident s.r.o., tak tento nebankový subjekt mu vrátil to, čo bolo zaplatené nad istinu vrátane trov právneho zastúpenia v súdnom konaní. Vo vzťahu k Home Credit si nepamätá, pravdepodobne táto spoločnosť mu vrátila úroky, ktoré boli nad istinu.

8. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 50C/331/2014 zo dňa 08. 11. 2017 (č. I. 125-147) vyplýva, že súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500002379 zo dňa 28. 01. 2011 je neplatná s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 1.512,62 Eur s úrokom z omeškania a je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 271,98 Eur s tým, že súd v odôvodnení uviedol, že zmluvné dojednania sú neprehľadné, písané malým nahusteným písmom a takto zmluvne upravené podmienky by nemali byť dohodnuté, pokiaľ sú pre spotrebiteľa nevýhodné, čo platí aj pre dojednania o zmluvnej pokute s tým, že súd vyhodnotil tieto dojednania za neplatné a to z dôvodu, že neboli individuálne dojednané a spôsobovali nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s tým, že súd taktiež vyhodnotil rozhodcovskú zmluvu ako nekalú, postihujúcu sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 OZ. Zaplatiť poplatok 202,82 Eur hneď pri uzatvorení dohody o poskytnutí služby bez dostania protiplnenia resp. poplatok 105,36 Eur pri poskytnutí revolvingu je neprimerane vysoké k skutočnosti, že vtedy dlžník ani len netušil, či vôbec v budúcnosti bude žiadať o odklad nejakej splátky. Tým, že žalovaný reálne poskytol žalobcovi nižší úver ako je uvedené v zmluve taktiež odporuje spotrebiteľskému právu.

9. Z obsahu rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 99/2018 zo dňa 30. 04. 2019 (č. I. 168-171) vyplýva, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že v odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k relevantným skutkovým záverom predovšetkým v otázke rozsahu plnenia poskytnutého žalovaným ako dodávateľom a žalobcom z titulu namietanej zmluvy o revolvingovom úvere. Súdu prvej inštancie možno vytknúť, že o neplatnosti zmluvy rozhodol osobitným výrokom, keďže pri uplatnenom bezdôvodnom obohatení si platnosť zmluvy resp. jej časti mal riešiť ako otázku predbežnú. Pokiaľ ide o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, vzhľadom na početné porušenie žalobcových práv ako spotrebiteľa mu nesporne vznikla ujma, ktorú odvolací súd v ustálenej výške považoval za primeranú.

10. Z dokazovania vyplýva, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ podpísali dňa 28. 01. 2011 listinu označenú ako "Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere" č. XXXXXXXXXXXX. V zmysle bodu 5 tejto listiny dlžník požiadal veriteľa o poskytnutie úverového limitu 1.500,- Eur, splatného v 42 mesačných splátkach splatných 24. dňa v mesiaci (vrátane úrokov) po 80,37 Eur, pričom celkovo mal dlžník splatiť 3.375,54 Eur. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov ako aj ročná úroková sadzba úveru bola 70,01 %. Priemerná RPMN za úver bola 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu bola 743,41 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úrok za celú dobu čerpania revolvingu) bola 1.928,88 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %. Ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Účelom úveru bolo zariadenie domácnosti.

11. V zmysle bodu 6 listiny "Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur (nevypĺňajte)" poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 Eur, RPMN za úver 65,35 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu 1928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %.

12. V zmysle bodu 7 listiny dlžník a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto žiadosti/Zmluvy) a zaväzujú sa ich dodržiavať.

13. V bode 8 je obsiahnutá "Dohoda o poskytnutí služby", uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podľa bodu 8.1 predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý.

14. Podľa bodu 8.2 dlžník je oprávnený nie však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru ... po splatení prvých troch splátok ... za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný ... alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer ... Účinnosť odkladu nastáva okamihom doručenia žiadosti veriteľovi vrátane všetkých príslušných dokladov ... dlžník je oprávnený požiadať o odloženie splátok poskytnutého úveru aj v iných prípadoch ako je uvedené vyššie, ale tento odklad splátok je podmienený schválením zo strany veriteľa.

15. Podľa bodu 8.3 splátky úveru ..., ktorých splatnosť bola na základe tejto Dohody ... odložená sa dlžník zaväzuje uhradiť po splatení ostatných splátok úveru.

16. Z bodu 8.4 vyplýva, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody ... veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi ... Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2. Žiadosti/Zmluvy"

17. Toto ustanovenie (bod 8 Dohoda o poskytnutí služby) je osobitne datované a podpísané žalobcom i žalovaným.

18. V zmysle bodu 13 riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy). Zmluvné strany prehlasujú, že si Žiadosť/Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy.

19. V zmysle bodu 5 rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXX akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o..., Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

20. Podľa bodu 2.1 Zmluvných dojednaní, zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom ... je návrhom na uzavretie zmluvy o RÚ. Dlžník ... súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti.

21. Podľa bodu 13.2 Zmluvných dojednaní, v prípade omeškania dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa RÚ je veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy dlžníka Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o RÚ podaním žaloby na príslušnom súde a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní. Veriteľ je oprávnený postúpiť pohľadávku z tejto zmluvy, ktorú má voči dlžníkovi inej fyzickej alebo právnickej osobe.

22. Podľa bodu 4.1 Zmluvných dojednaní, v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru, stali podľa článku 13 ods. 13.1 písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania.

23. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 28. 01. 2011 vyplývajú okrem iného údaje o schválenom úvere, a to schválená výška úveru 1.500,-Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 24. 03. 2011, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 24. 08. 2014, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 24., celková výška úveru 1.500,- Eur, RPMN úveru 65,35 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ: 44,57 %, schválená výška revolvingu 902,92 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 Eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 70,01 %. úverový limit: 1.500,- Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 Eur. Odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby 215,75 Eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %, dátum nadobudnutia platnosti zmluvy o RÚ 28. 01. 2011, dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy o RÚ 28. 01. 2011.

24. Z prehľadu platieb úveru č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 Eur, pričom úhrady žalobcu boli ku dňu 22. 08. 2014 vo výške 2.893,32 Eur.

25. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. 9)

31. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

32. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,

b) upierať práva podľa § 3.

33. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

34. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie,

dôverčivosť, ľahkomyseľnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

36. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

37. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

38. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

39. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

42. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

43. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

44. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

47. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

48. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

49. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (účinného ku dňu vzniku omeškania), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Súd mal za to, že žaloba je dôvodná. Zmluva o revolvingovom úvere, ktorú uzatvorili zmluvné strany súd vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V konaní bolo preukázané, že žalobca si finančné prostriedky požičal výhradne na osobné účely, a to na zariadenie domácnosti. Žalobca ako dlžník bol v zmluve o úvere identifikovaný ako fyzická osoba (menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu) a nie údajmi typickými pre podnikateľa. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným tak súd posúdil ako spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahujú citované ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch resp. o ochrane spotrebiteľa. Právny základ záväzku sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 269 ods. 2 ObZ). Posúdenie právneho vzťahu medzi účastníkmi ako absolútneho obchodu však nevylučuje aplikáciu ustanovení spotrebiteľského práva na daný právny vzťah. Vzhľadom na predmet podnikania žalovaného (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka), súd na daný zmluvný vzťah aplikoval aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca má postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), keď pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (rozsudok OS Trnava sp. zn. 17C/428/2015 v spojení s rozsudkom KS Trnava sp. zn. 25Co/226/2018).

53. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že dňa 28. 01. 2011 žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500002377, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, pričom žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú zmluvné dojednania bez podpisu účastníkov záväzkového vzťahu.

54. Z oznámenia veriteľa (č. l. 10) vyplýva, že dlžník musí zaplatiť celkovú čiastku 3.375,54 Eur. Dohodnutá bola ročná úroková sadzba 70,01 %, RPMN 65,35 Eur, priemerné RPMN 44,57 %, schválená výška revolvingu 902,92 Eur, RPMN z revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 % pri odplate za poskytnutie úveru vo výške 215,75 Eur. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 Eur. V konaní tiež nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému 2.893,32 Eur, čo mal súd preukázané z prehľadu platieb (č. l. 11).

55. Zo zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva výška ročnej úrokovej sadzby 70,01 %. V zmysle databázy NBS o úrokových sadzbách podobných úverov poskytovaných bankami v rovnakom období, boli priemerné úrokové sadzby z úverov v januári 2011 vo výške 12,87 %, resp. v I. štvrtroku 2011 vo výške 12,87 %. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi zmluvy v danom prípade viac ako päťnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31. 07. 2009, podľa ktorého: "Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri

úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy." (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 313/2010 z 09. 11. 2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/112/2017, sp. zn. 17Co/26/2015, sp. zn. 3Co/105/2014, sp. zn. 3Co/151/2013, sp. zn. 3Co/151/2013, sp. zn. 17Co/26/2015, sp. zn. 3Co 3/2011 z 12. 10. 2011). Súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25. 09. 2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektami sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26. 04. 2012, v ktorom uviedol, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Z dokazovania tak vyplýva, že úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % resp. vo výške 76,21 % je neprimeraná až úžernícka odplata za spotrebiteľský úver. Žalovaným požadovaný úrok z úveru tak spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy. Táto dohoda, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je v zmysle § 39 a § 39a Občianskeho zákonníka neplatná.

56. Súd sa tiež zaoberal aj čl. 14 bod 14. 1 prvá veta zmluvných dojednaní, ktorý obsahuje zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % ročne).

57. Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinností veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikla škoda. Zaplatením zmluvnej pokuty sa účastník zmluvy nezaväzuje a nemôže ani odstúpiť od zmluvy. Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas, ho má viesť k včasnému a riadnemu plneniu. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Okrem toho, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, inak by bola neplatná (§ 40 ods. 1), musí byť v nej určená výška pokuty alebo spôsob, akým sa určí, aby o tom v budúcnosti nevznikli pochybnosti. Súd má za to, že dojednanie o zmluvnej pokute v rámci spotrebiteľskej zmluvy zásadne nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok (zmluvných dojednaní), ale iba súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. V danom prípade sa tak nestalo a dojednanie o zmluvnej pokute nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere ale súčasťou zmluvných dojednaní, na ktorých na nenachádza podpis žalobcu (spotrebiteľa) resp. podpisy zmluvných strán. Z uvedeného dôvodu nebola dodržaná písomná forma dohody o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

58. Súd preto vyhodnotil ustanovenie o zmluvnej pokute v zmluvných dojednaniach za neplatné, a to z dôvodu, že nebolo individuálne dojednané a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvné dojednanie neboli individuálne dohodnuté, spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, nakoľko v danom prípade sa jedná o vopred pripravený text. Spotrebiteľ nemal inú možnosť ako obchodné podmienky bezvýhradne prijať. Navyše zmluvné dojednanie obsahujú iba povinnosť spotrebiteľa pri porušení zmluvných podmienok, ale zmluvná pokuta pre prípad porušenia zmluvných podmienok zo strany dodávateľa nebola v zmluve dojednaná. Keďže zmluvné dojednanie neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané, nestali sa súčasťou zmluvy. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že zmluvné dojednanie sú neprehľadné, písané malým nahusteným písmom.

59. Súd taktiež skúmal rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 01. 2011, pričom vyhodnotil, že v danom prípade sa jedná o typizovanú formulárovú zmluvu vyhotovenú na vopred pripravenom tlačive, pričom spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Rozhodcovskú zmluvu je preto potrebné považovať v celosti za neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s prihliadnutím na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd ju preto vyhodnotil ako nekalú, čo má v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za následok sankciu absolútnej neplatnosti. Za neprimerané

zmluvné podmienky je potrebné považovať aj dojednania o rozhodcovskej zmluve, uzavretej medzi stranami v rovnaký deň ako bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že veriteľ vo vopred pripravenej formulárovej zmluve jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená, preto je potrebné rozhodcovskú zmluvu považovať za neprijateľnú spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V súvislosti s ustanoveniami zmluvy, v zmysle ktorých mal žalobca právo od zmluvy jednostranne odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia, súd uvádza, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že je platná.

60. Súd tiež vyhodnotil za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1 a 8.4 zmluvy veta prvá, ktoré z uvedeného dôvodu považoval za neplatné. Súčasťou predtlačeneho textu bez možnosti zasiahnuť zo strany spotrebiteľa je uvedený záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi službu možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (revolvingu) na žiadosť dlžníka a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (revolvingu). Tiež je tu uvedená splatnosť tejto odplaty za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru (revolvingu) dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a pri revolvingu dňom poskytnutia revolvingu, pričom do obsahu dohody sa dopisovala výška poplatku 215,75 Eur pri úvere a výška poplatku 112,08 Eur pri revolvingu. Uvedené ustanovenie o určení splatnosti odplaty ku dňu uzavretia dohody či poskytnutia revolvingu súd považoval za rozpor s dobrými mravmi, nakoľko takúto dohodu o splatnosti sa dlžník vopred vzdal svojho práva vo finančnom vyobrazení (výšky uvedených poplatkov), pritom ani len ešte nepožiadaval o odklad splatnosti, pričom výška poplatku je zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka) ako aj pre neprijateľnosť /§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka/ absolútne neplatná. Zaplatiť poplatok 215,75 Eur hneď pri uzatvorení dohody o poskytnutí služby bez dostania protiplnenia resp. poplatok 112,08 Eur pri poskytnutí revolvingu je neprimerane vysoké vzhľadom na skutočnosť, že dlžník pri podpise nevedel, či vôbec v budúcnosti bude odklad splátky požadovať. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný vopred vnútil žalobcovi aj iný úkon než bol ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu a to získanie úveru, keď žalobca zároveň podpísal aj dohodu o poskytnutí služby. Obsah tejto zmluvy pritom nemohol nijako ovplyvniť, a teda ak dlžník chcel získať úver musel podpísať zmluvu tak, ako bola veriteľom predložená. Nedostatok vôle žalobcu uzatvoriť dohodu o poskytnutí služby spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

61. Súd tiež poukazuje na to, že žalovaný reálne žalobcovi poskytol úver v nižšej sume (1.284,25 Eur), než bol uvedený v zmluve (1.500,- Eur), keď poskytnutý úver krátil o sumu rovnajúcu sa odplate vo výške 215,75 Eur uvedenej v bode 8 zmluvy. Súd takéto konanie žalovaného považoval za neprijateľné a odporujúce spotrebiteľskému právu, nakoľko spotrebiteľovi bol poskytnutý úver v krátenej výške, pričom úroky sa počítajú aj z neposkytnutých finančných prostriedkov. Súd mal za to, že súčasťou výšky úveru nemôže byť odplata za služby, pretože tá má charakter odplaty veriteľovi, ktorý úver poskytol.

62. Súd tiež vyhodnotil za neprijateľnú a neplatnú aj zmluvnú podmienku v bode 13.2 zmluvných dojednaní, ktorý je formulovaný ako možnosť predložiť zamestnávateľovi osobitne uzavretú dohodu o zrážkach zo mzdy a nie je formulovaný ako dohoda o zrážkach zo mzdy. Zmluvné dojednania o dohode o zrážkach zo mzdy nie sú žalobcom resp. oboma stranami podpísané a preto nebola dodržaná písomná forma dohody v zmysle § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

63. Z dôvodu, že zmluva o revolvingovom úvere ako zmluva spotrebiteľská obsahuje neplatné početné dojednania, súd ju vyhodnotil v zmysle § 39, 39a Občianskeho zákonníka ako celok za neplatnú.

64. Žalobca si tiež v konaní uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 289,33 Eur t.j. 10 % zo sumy, ktorú zaplatil žalovanému. Vzhľadom na početné porušenie ustanovení práv žalobcu ako spotrebiteľa, mal súd za to, že žalobcovi nesporne vznikla ujma a má ako spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie. Súd pri ustálení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal na základe vlastnej úvahy v rozsahu, ktorý považoval za primeraný vo vzťahu k spôsobenej ujme. Žalovaný ako podnikateľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, mal konať v súlade s predpismi na ochranu spotrebiteľa. Súd považoval uplatnenú výšku finančného zadosťučinenia 289,33 Eur za primeranú k výške úveru, morálnej a majetkovej ujme žalobcu, ktorý úver nestíhal splácať, čím sa začal stále viac zadlžovať

ďalšími úvermi s čím súvisí aj nižšia kvalita života žalobcu a z toho vyplývajúci stres. Uplatnená suma zodpovedá približne sume, ktorú musel žalobca zaplatiť pri uzavretí zmluvy za to, že mu bude umožnený odklad splátok a ktorý bol uplatňovaný žalovaným bez poskytnutia protiplnenia dodávateľom. Nakoľko žalobca bol v konaní ako spotrebiteľ úspešný, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva zodpovedá t.j. od žalovaného.

65. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi peňažné prostriedky v sume 1.284,25 Eur. Žalobca žalovanému uhradil celkovo 2.893,32 Eur, čo vyplýva z predloženého prehľadu platieb úveru ku dňu 20. 10. 2014. Zmluva o revolvingovom úvere je z dôvodu, že obsahuje mnoho neprijateľných podmienok neplatná ako celok a navyše je úver bezúročný a bez poplatkov. Neplatnosť zmluvy zakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného tým, že prijal od žalobcu viac, než na čo mal nárok. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 1.609,07 Eur (ako rozdiel medzi sumou 2.893,32 Eur a sumou 1.284,25 Eur). Súd tiež žalobcovi priznal nárok na príslušný zákonný úrok z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka tak, ako si ho uplatnil v žalobe.

66. V časti určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere súd žalobu zamietol z dôvodu, že takýto výrok je nadbytočný, nakoľko otázku neplatnosti zmluvy súd pri uplatnenom bezdôvodnom obohatení riešil ako predbežnú. V danom prípade, keď na základe návrhu žalobcu súd rozhodoval o nároku na plnenie, nebol daný naliehavý právny záujem na určení, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, nakoľko posúdenie dôvodnosti žaloby na plnenie v sebe zahŕňa aj vyriešenie tejto predbežnej otázky. Bolo by preto nadbytočným, aby súd samostatným výrokom rozhodoval o určení neplatnosti zmluvy, keď z rozhodnutia súdu o nároku na plnenie a z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, ako súd túto otázku posúdil.

67. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

68. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Všeobecne možno povedať, že ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť.

69. V desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by teda, keby povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba, a to aj v prípade, keď povinný získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou.

70. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti.

71. V danej veci žalobca uzavrel dňa 28. 01. 2011 so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere. Žalobca tvrdil, že o svojom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa dozvedel pol roka pred podaním žaloby, keď v TV pozeral súdnu sieň, kde sa práve riešila obdobná zmluva o revolvingovom úvere.

Žalobca dňa 01. 12. 2014 doručil žalobu na Okresný súd Bratislava II. Vychádzajúc z uvedeného žalobca preukázal, že skutočnú vedomosť o bezdôvodnom obohatení a kto zaň zodpovedá sa dozvedel najneskôr v mesiaci jún 2013 t.j. pol roka pred podaním žaloby, teda nesporne v rámci 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby.

72. Pre počiatok plynutia objektívnej 3-ročnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne (fakticky) došlo, teda bez ohľadu na to, či poškodený vedel alebo nevedel. V danom prípade bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného z dôvodu preplatenia istiny čerpaného úveru žalobcom vzniklo okamihom, kedy žalobca prvýkrát preplatil istinu čerpaného úveru prvou platbou za čerpaný úver, ktorá presiahla splatenú istinu úveru. Od uvedeného momentu vzniklo bezdôvodné obohatenie v rozsahu platieb platených žalobcom žalovanému a od tohto momentu začala plynúť objektívna 3-ročná premlčacia doba a právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde dňa 01. 12. 2014, pričom splátkami zaplatenými dňa do 14. 09. 2012 došlo k zaplateniu istiny. Od 14. 09. 2012 preto už žalobca preplácal istinu čerpaného úveru, avšak svoj nárok si uplatnil v 3-ročnej objektívnej premlčacej dobe, a to dňa 01. 12. 2014. Súd preto vyhodnotil námietku premlčania zo strany žalovaného ako nedôvodnú.

73. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 50C/331/2014-107 zo dňa 08. 11. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/99/2018-128 zo dňa 30. 04. 2019, kde súdy rozhodli v obdobnej veci a z ktorého tunajší súd vychádzal.

74. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

75. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

77. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný, súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov súd rozhodne po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, Krajskému súdu v Bratislave, podaním na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.